

Pout' k Panně Marii Sloupské

2. října 1999

Jsou vlahé oči Tvé, Madono ve Sloupu,
v hlubinách jejich mdlou duši vykoupu,
by jako bílý sníh na zemi jiskřila
jak Tvoje milá tvář přečistá, spanilá,
jak ranní rosy třpyt, jak potu krůpěje,
perlící na čele, jak záblesk naděje,
jako déšť májový, vyschlou prst' kropící,
jak slzy lítosti, kanoucí po líci,
to všechno říkají oči Tvé,

Madono ve Sloupu.

Historie poutního místa: první nezaručená zpráva o Sloupu je z 11.stol., bezpečně je připomínána v roce 1356. Zajímavý je vznik poutního místa: hrabě Karel Ludvík Roggendorf odkoupil od brněnských minoritů sochu Panny Marie Bolestné (Pietu) a odvezl ji do Sloupu. Protože zde nebyla kaple, světil ji do péče místnímu mlynáři, který pro ni upravil ve svém domě jednu místnost jako kapli. Večerních pobožností před sochou se zúčastňovala

mlynářova dcera, která trpěla od narození epilepsií; z této nemoci byla náhle uzdravena. Brzy po této události byla postavena kaple sv. Kříže, do které byla socha v roce 1730 přenesena (kaple je dochovaná jako přístavek dnešního kostela). O výstavbu dnešního chrámu se zasloužila vdova po zemřelém hraběti Roggendorfovi, ale přičinili se i poutníci, kteří na stavbu donášeli kameny. Návrh kostela pochází od vídeňského architekta M. N. Cannevaleho, realizoval ji boskovický stavitel Laurentius Merta v

letech 1751-54, vysvěcen byl 29.10.1754 olomouckým biskupem kardinálem Troyerem.

Připomeňme si při naší společné pouti slova Matky Terezy: Maria, Matko Ježíšova, dej nám své srdce, tak krásné, tak čisté, tak neposkvrněné, tak plné lásky k Bohu a tak pokorné, abychom ohli přijímat Ježíše v chlebě života, milovat ho, jak ty ho miluješ, a sloužit mu.